

VRIJE UNIVERSITEIT AMSTERDAM

De Boelelaan 1105
Telefoon (020) 598.5337

COLLEGE VAN BEROEP
VOOR DE EXAMENS

No 2025/29/1224

HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak op het beroep van [appellant], [studentnummer], tegen de beslissing van de Examencommissie van de Faculteit der Bètawetenschappen van de Vrije Universiteit Amsterdam, verweerster, waarbij in de toets van het vak Operating Systems (X_405067) van appellant fraude is vastgesteld en aan appellant een sanctie is opgelegd.

I. Loop van het geding

Appellant heeft bij het College van Beroep voor de Examens (hierna: College) op 28 april 2025 beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerster van 27 maart 2025 waarbij is vastgesteld dat appellant fraude heeft gepleegd bij twee separaat in te leveren opdrachten (opdracht 2 en opdracht 3) te maken voor een cijfer bij het vak Operating Systems. Verweerster heeft op grond daarvan en het feit dat dit de vierde respectievelijk vijfde keer is dat fraude is geconstateerd aan appellant de sanctie opgelegd dat appellant voor opdracht 2 en opdracht 3 het cijfer 0,0 krijgt en dat appellant voor de duur van een jaar wordt uitgesloten van deelname aan toetsen. Verweerster heeft appellant er ook op gewezen dat zij er ditmaal niet voor heeft gekozen om appellant bij het College van Bestuur voor te dragen voor het definitief beëindigen van de inschrijving voor de opleiding Computer Science, maar wijst hem erop dat zij dit wel zal doen bij een volgende vaststelling van fraude. Op 6 mei 2025 is de ontvangst van het beroepschrift bevestigd en heeft het College aan verweerster gevraagd om in overleg met appellant na te gaan of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is. Verweerster heeft appellant uitgenodigd voor een gesprek op 8 mei 2025. Er is geen minnelijke schikking tot stand gekomen. Verweerster heeft op 28 mei 2025 een verweerschrift ingediend.

Op 22 mei 2025 heeft appellant de voorzitter van het College verzocht om een voorlopige voorziening te treffen. Gelet op de procedure bij het verzoek om een voorlopige voorziening is het beroep van appellant versneld behandeld. Op 25 juni 2025 is aan appellant het dictum van deze uitspraak toegezonden.

Het beroep is behandeld op de zitting van het College van 18 juni 2025. De behandelend kamer van het College bestond uit prof. mr. P.J. Huisman, voorzitter, en dr. J.R. Haanstra, lid. Aan appellant is voorgelegd of hij akkoord was met behandeling van zijn beroep door deze kamer. Appellant heeft daarmee ingestemd. Appellant was bij de zitting aanwezig. Namens verweerster waren P. Koeman (lid Examencommissie Informatica) en H. Tsang-Man (ambtelijk secretaris Examencommissie Informatica) aanwezig.

II. Feiten

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting gaat het College uit van de volgende feiten.

Appellant volgt de bacheloropleiding Computer Science. Voor het vak Operating Systems moeten studenten een aantal opdrachten inleveren die met een cijfer worden beoordeeld. Op 3 februari 2025 heeft verweerster van H. Bos (examinator) een melding van een vermoeden van fraude in het verslag van appellant ontvangen. De melding had specifiek betrekking op plagiaat; volgens de examinator was er sprake van een hoge mate van overlap tussen het werk van appellant en dat van een andere student.

Verweerster heeft appellant uitgenodigd voor een gesprek op 4 maart en 12 maart 2025. Appellant is bij beide gelegenheden niet aanwezig geweest en heeft ook niet schriftelijk gereageerd op de melding van vermoedelijke fraude. Verweerster heeft aansluitend op 27 maart 2025 de beslissing genomen om aan het werk (opdracht 2 en opdracht 3) van appellant het cijfer 0,0 toe te kennen (het werk ongeldig te verklaren), en hem uit te sluiten van deelname aan toetsen voor de duur van een jaar. Verweerster heeft appellant er ook op gewezen dat zij er ditmaal niet voor heeft gekozen om appellant bij het College van Bestuur voor te dragen voor het definitief beëindigen van de inschrijving voor de opleiding Computer Science, maar heeft hem gewaarschuwd dat zij dit wel zal doen bij een volgende vaststelling van fraude.

III. Standpunten van partijen

Standpunt van appellant

Appellant is het niet eens met de beslissing van verweerster. Op 4 maart 2025 ontving appellant een e-mail van verweerster over mogelijke fraude bij het vak Operating Systems. Deze e-mail werd uitsluitend verzonden naar zijn studentenmail en niet naar zijn persoonlijke e-mailadres. Appellant heeft binnen zijn studentenmail een aparte map voor berichten van verweerster, maar heeft nieuwe mails in de betreffende e-mail pas opgemerkt op 17 april 2025. Hierdoor heeft hij de termijn gemist te reageren op de melding van vermoedelijke fraude. Appellant erkent dat dit zijn fout is geweest. Appellant is in het verleden gewaarschuwd voor mogelijke fraude en hij stelt dat bij ten minste één van die gevallen hetzelfde probleem met zijn studentenmail speelde. Hoewel hij zich ervan bewust is dat het zijn verantwoordelijkheid is om zijn studentenmail te controleren, wijst hij erop dat bij zijn inschrijving zijn persoonlijke e-mailadres is opgegeven en dat hij bij een eerdere waarschuwing ook via dat adres is benaderd. Hij beschouwt slechts één eerdere waarschuwing als zijn enige echte fout.

Ten aanzien van de vaststelling van fraude voert appellant het volgende aan. De opdrachten waarin verweerster fraude heeft vastgesteld, betreffen huiswerkopdrachten te maken voor een cijfer die appellant in 2023 heeft ingeleverd en die toen zijn beoordeeld. Appellant heeft destijds het tentamen niet behaald en moest het vak het jaar daarop herkansen. Omdat de deadline voor het indienen van een verzoek tot cijferoverdracht naderde en hij geen andere studenten kende die het vak over moesten doen, besloot appellant dezelfde, eerder beoordeelde opdrachten opnieuw te uploaden. Het betrof exact hetzelfde bestanden als in 2023. Volgens appellant was er bij de eerste indiening in 2023 geen sprake van fraude of een vermoeden daarvan. In 2024 werden echter dezelfde opdrachten wél als plagiaat aangemerkt. Appellant begrijpt niet waarom er nu wel sprake zou zijn van fraude, terwijl het om identiek werk gaat dat eerder is beoordeeld. Hij benadrukt dat hij de opdrachten volledig zelfstandig heeft gemaakt en dat hij sinds een eerdere waarschuwing extra zorgvuldig is geweest in zijn studiegedrag. Volgens hem is de overlap ontstaan omdat het gaat om een relatief korte code met specifieke instructies voor het schrijven van de code en de volgorde daarvan. De overlap berust volgens appellant op toeval.

Appellant geeft aan dat hij zich oneerlijk behandeld voelt, mede omdat hij vaker heeft gemerkt dat zijn cijfers niet overeenkomen met zijn inzet en prestaties. Door het missen van de mogelijkheid om zijn standpunt mondeling toe te lichten bij de examencommissie, voelt hij zich onvoldoende gehoord. Hij vreest bovendien dat ook andere eerder beoordeelde opdrachten alsnog als fraude kunnen worden bestempeld, met mogelijk ernstige gevolgen zoals uitschrijving.

Tot slot benadrukt appellant dat de opgelegde schorsing van een jaar het hervatten van zijn studie aanzienlijk bemoeilijkt, vooral omdat hij ervan overtuigd is dat hij geen fouten heeft gemaakt — niet nu, en ook niet bij de eerdere waarschuwingen over fraude.

Standpunt van verweester

Verweester blijft bij haar vaststelling dat appellant fraude heeft gepleegd en stelt dat de opgelegde maatregel terecht is. Verweester heeft de plagiaatrapporten bij de opdrachten 2 en 3 bekeken en heeft appellant uitgenodigd voor een hoorzitting, aangezien dit zijn vierde en vijfde fraudezaak zou betreffen. Appellant is uitgenodigd voor hoorzittingen op 12 en 26 maart, maar bij beide hoorzittingen niet verschenen. Verweester heeft appellant geïnformeerd dat aanwezigheid niet verplicht was, maar dat verweester in dat geval een besluit zou nemen op basis van het beschikbare documentatie en bewijs. Aangezien appellant niet is verschenen, heeft verweester haar beslissing gebaseerd op de door de examiner aangeleverde gegevens.

Verweester licht de vaststelling van fraude als volgt nader toe. Volgens verweester heeft appellant voor opdracht 2 en opdracht 3 werk ingeleverd dat in hoge mate overeenkomt met het werk van een andere student. Op grond van de door de examiner overgelegde stukken heeft verweester onderzoek gedaan en vastgesteld dat sprake is van fraude. De vaststelling van fraude ziet niet op zelfplagiaat. Het gaat om het plagiëren van het werk van andere studenten. De overlap met het eerder ingeleverde eigen werk is buiten beschouwing gelaten.

Uit de plagiaatrapporten bleek dat bij opdracht 2 een gemiddelde overeenkomst van 90% werd vastgesteld met het werk van een andere student; bij opdracht 3 was dit 97%. Verweester legt uit dat er maar in geringe mate sprake kan zijn van overlap bij het schrijven van code, door het veelvoud aan opties die je hebt bij het schrijven daarvan. In dit geval zijn de volgorde en specifieke commands allemaal hetzelfde. De mogelijkheid dat het zoveel overeenkomt is nihil. Verweester acht het vrijwel uitgesloten dat deze overeenkomsten op toeval berusten, mede omdat het werk overeenkwam met dat van een student waarvan appellant eerder had gekopieerd.

De reden dat de fraude bij de eerste indiening niet werd opgemerkt, is dat destijds een ander plagiaatdetectieprogramma werd gebruikt dat minder geschikt was voor dit type opdrachten. Dit studiejaar (2024-2025) is gebruikgemaakt van CodeGrade, waarmee duidelijke overeenkomsten aan het licht kwamen. Verweester stelt zich op het standpunt dat de omstandigheid dat de fraude door verweester pas is geconstateerd nadat appellant de opdracht opnieuw heeft ingeleverd, niet wegneemt dat verweester fraude kan vaststellen en een sanctie kan opleggen.

Verweester baseert haar oordeel op bewijs en betreft daarbij ook de verklaring van de student, indien deze aanwezig is bij een hoorzitting. Dat hij geen verklaring heeft kunnen afleggen, is niet de verantwoordelijkheid van verweester, maar die van appellant. Verweester heeft appellant tweemaal uitgenodigd voor een hoorzitting: op 4 maart en opnieuw op 12 maart, nadat hij niet op de eerste uitnodiging had gereageerd. Verweester heeft vervolgens een beslissing genomen op grond van het dossier. De definitieve beslissing werd op 27 maart 2025 aan appellant verzonden. Die opende zijn studentenmail echter pas op 17 april 2025. Dat is tevens het eerste moment dat appellant heeft gereageerd.

Appellant voert in dat kader aan dat hij eerder ook communicatie van verweester heeft gemist, omdat hij zijn studentenmail niet regelmatig controleerde en beroept zich erop dat in een eerder geval verweester een bericht heeft gestuurd naar zijn persoonlijke e-mailadres. Daarbij is echter, zo voert verweester aan, expliciet vermeld dat dit een uitzondering betrof en dat officiële communicatie altijd via het studentenmailadres verloopt. Verweester wijst erop dat volgens artikel 3.2 van het Studentenstatuut het studentenaccount geldt als het officiële communicatiekanaal van de universiteit.

Aangezien appellant al drie keer eerder fraude had gepleegd, heeft verweester deze gevallen als zijn vierde en vijfde fraudezaak gekwalificeerd. Bij de eerdere besluiten over fraude is steeds een sanctie aan appellant opgelegd en is telkens ook aangekondigd welke sanctie zou worden opgelegd wanneer nog een keer fraude wordt geconstateerd. Volgens het beleid van verweester leidt een vierde fraude tot een uitsluiting van tentamens voor de duur van één jaar, en een vijfde tot een verzoek tot definitieve beëindiging van de

inschrijving voor de opleiding. Op advies van de juridische afdeling heeft verweerster besloten om slechts de sanctie voor een vierde keer fraude op te leggen. Een verzoek tot het definitief beëindigen van de inschrijving werd in dit geval als niet passend beschouwd door verweerster. Verweerster heeft in eerdere beslissingen waarin fraude is geconstateerd appellant steeds gewezen op de gevolgen van een volgende vaststelling van fraude. Het was voor hem dus duidelijk wat de gevolgen zouden zijn van een volgende vaststelling van fraude.

IV. Overwegingen van het College

Het beroep van appellant is tijdig ingesteld en voldoet ook overigens aan de wettelijke eisen.

Het is ingevolge artikel 7.12b van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) aan verweerster om onderzoek te doen naar aanleiding van een melding van een vermoeden van fraude bij toetsing. Ingevolge artikel 7.12b lid 3 van de WHW heeft verweerster daartoe een regeling vastgesteld, te weten de Regels en Richtlijnen van de Examencommissie Bèta 2024-2025 (de R&R).

Het gaat in dit beroep om de vaststelling van fraude bij (toets)opdracht 2 en (toets)opdracht 3 van het vak Operating Systems. Verweerster heeft bepaald dat er sprake is van fraude, te weten plagiaat, omdat een hoge mate van overlap met het ingeleverde werk van een andere student is vastgesteld.

In artikel 19 lid 1 van de R&R is bepaald dat onder fraude wordt verstaan ieder handelen of nalaten van een student waardoor een juist oordeel over zijn kennis, inzicht en vaardigheden, of die van een andere student, geheel of gedeeltelijk onmogelijk wordt. In artikel 19 lid 2 R&R is bepaald dat als fraude in ieder geval wordt aangemerkt: "Plagiarism includes at least the following: a. using or copying another person's written work, data or ideas without providing full and appropriate source references; b. not indicating clearly in the text, for example through the use of quotation marks or a particular layout, that text is being cited directly from another author, even where correct source references have been included; c. paraphrasing the content of other people's texts without sufficient referencing of sources; d. submitting a text (wholly or in part) that has previously been submitted for an earlier assignment for a separate degree component; e. copying work from other students and presenting this work as one's own; f. submitting assignments that have been obtained from a commercial agency or that have been written by someone else (whether or not in exchange for payment)."

Het College oordeelt, op basis van het door verweerster overgelegde dossier en de verklaring van appellant in beroep, dat buiten redelijke twijfel is komen vast te staan dat appellant fraude (plagiaat) heeft gepleegd. Uit de plagiaatrapporten blijkt dat het ingeleverde werk voor opdracht 2 en 3 van het vak *Operating Systems* in hoge mate overeenkomt met dat van een andere student. Voor het College is duidelijk dat geen sprake is van zelfplagiaat, nu het gaat om overlap met het werk van een andere student en niet om overlap met het eerder ingeleverde werk van appellant.

Appellant stelt dat hij beide opdrachten zelfstandig heeft opgesteld en eerder heeft ingeleverd zonder dat dit tot verdenking van fraude heeft geleid. Dat appellant het werk eerder heeft ingeleverd zonder dat er fraude is gedetecteerd is geen bevestiging dat het werk door appellant is geschreven. Evenmin is het een grond voor verweerster om geen onderzoek te hoeven of mogen doen. Het College acht de weerlegging van appellant met betrekking tot het vermoeden van fraude onvoldoende, nu appellant niet heeft kunnen verklaren hoe de substantiële overlap (97% en 90%) met het werk van een andere student zoals uit de plagiaatrapportage naar voren komt, is ontstaan. Ook heeft hij geen ondersteunende documentatie overgelegd waaruit blijkt dat hij de opdrachten zelf heeft geschreven.

Ten aanzien van de grond van appellant dat hij niet is gehoord voordat verweerster een beslissing nam, overweegt het College dat dit voor zijn rekening komt. Appellant is tweemaal uitgenodigd voor een gesprek, maar heeft de betreffende e-mails pas gelezen nadat de beslissing was genomen. Volgens artikel 3.2 onder a van het Studentenstatuut is het de verantwoordelijkheid van studenten om wekelijks hun VU-e-mail te controleren. Doet een student dit niet, dan zijn de gevolgen voor diens eigen risico. Bovendien is appellant

alsnog gehoord tijdens het schikkingsgesprek en in administratief beroep bij het College, waarmee appellant de gelegenheid heeft gehad om zijn standpunt naar voren te brengen.

Ten aanzien van de opgelegde maatregelen stelt het College vast dat deze in overeenstemming zijn met de Regels en Richtlijnen. Verweerster heeft ervan afgezien om voor zowel fraudeconstatering vier als vijf in dit geval een (afzonderlijke) sanctie op te leggen. Omdat dit gezien de situatie passend is, heeft verweerster ervan afgezien een verzoek tot definitieve beëindiging van de inschrijving van de opleiding te initiëren. Verweerster heeft voldoende gemotiveerd dat de sanctie past binnen het geldende beleid en bij de situatie van appellant. Appellant is bovendien bij eerdere beslissingen waarin sancties jegens hem zijn opgelegd, steeds gewaarschuwd voor de gevolgen van een volgende vaststelling van fraude. Gezien de aard, ernst en herhaling van de fraude acht het College de opgelegde maatregelen passend en geboden.

Het College ziet gelet op het voorstaande ook geen aanleiding om over te gaan tot het treffen van een voorlopige voorziening. Bovenstaande overwegingen leiden tot de volgende uitspraak.

V. Uitspraak

Het College:

- verklaart het beroep van appellant ongegrond en
- stelt vast dat nu het College uitspraak heeft gedaan in het beroep er geen aanleiding bestaat tot het treffen van een voorlopige voorziening.

Aldus gedaan te Amsterdam, op 15 augustus 2025, door prof. mr. P.J. Huisman, voorzitter en dr. J.R. Haanstra, lid, in aanwezigheid van mr. S.A. Snoeren, secretaris.

prof. mr. P.J. Huisman,
voorzitter

mr. S.A. Snoeren,
secretaris

Tegen een uitspraak van het College van Beroep voor de Examens kan, onder vermelding van een deugdelijke motivering, door betrokkene beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag. De termijn voor het indienen van een beroepschrift is zes weken. Er kan gebruik worden gemaakt van een webformulier voor Veilig Mailen. Er is griffierecht verschuldigd. Zie www.raadvanstate.nl/studentenzaken.